

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acést'a ese tót'a Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimesc
in tót'e dilele.

Pretul pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu tri-
lunie 2 fl. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.
pre unu trilunie 2 fl. 50 cr. in v. a.
Unu exemplariu costa 15 cr.

Tóte sfodieniele sî banii de prenum-
eratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Straf'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. taceșe timbrale.

La secerisiu si la strinsu.

Frati in Traianu si in Cristosu!

Sà vi spunu unu lucru nou.

Cà adica: este sesiunea *secerisui* si a *strinsului*!

Asiè déra, cà acést'a n'ati
si sciutu-o, pone a vi-o spune eu?

Ei, sà vi-o continuu pe ast'a
córdă.

Sà sciti déra, cà adi tót'a
lumea secera si stringe;

măgarii, ori mai bine: *domnii*

dela poteri, secera *triumfu preste*
*triumfu si stringu laure clai*a pe gramada;

nationalitatile d'in Ungari'a: cunune de spin'i;

jidanii d'in Ungari'a: bani si mandate de depu-
*tatu in Camera; *)*

patriarchulu serbescu, metamorfositu pr'in vointi'a
lui Ddieu, d'in romanu in serbu: dupa terminarea
alegerilor — *ordinulu coronei de feru clasea I.* **)

amploiații: lăsa pe trei lune înainte, spre a merge la băi;

avocatii si esecutorii: stringu pre detorasi de gru-
madi;

invetiatorii: odihna si repausu;

tieranii d'in strict'a Ungaria: bucatele;

tieranii d'in Banatu: secera si stringu paiele găle.

*) Cât de bine li se săde acestoru dôue lucru i la olalta, pare
că eurge unul d'in altu.

Red.

**) Aoleo, si acea grea corona de feru are sà fia portata taman
pe anim'a sa de archipastoriusul turmei sele. N'ar fi fostu mai avantagiosu
ôre pentru betulu mosnéga *nesce petitorus de feru*, ca mai usitoru sà
pôrte mitr'a patriarchale la multi ani?!

Red.

Asiè, Dieu, toti secera si stringu.

Dati-mi déra voia, sà-mi facu si eu tréb'a mea
cà-ci, sosindu I, lui Iuliu, si cu elu alu duoile semestru,
a *sositu si a mea sesiune de seceratu si de strinsu*.

Me intrebati: ce asi avé eu de seceratu si de
strinsu?

— Nemicu altu-ceva, decât: a secerá abonanti
si a stringe glume si mai virtosu restantiele de pr'in
sate, ca sà-mi implu si eu granariulu meu pe iérna,
de cum-va seriosu doriti viéti'a mea.

Nu asceptati déra, sà ve ieu sub secerea, cós'a
si furc'a mea, ci, „toti in sîru, gramada,” *de buna-*
voia, capitulati si ve abonati, veniti sà platiti si sà
glumiti.

Ati avutu dejà ocazia de ajunsu a invetiá: ce
este sil'a, fort'a si poruncél'a.

— Nu asceptati dela mine, ca dela romanu, incai,
ca si eu sà facu asemene sila.

Ne-ajunse amaru lu pre toti; sà ne ajutàmu si
sà ne mangaiemu noi pre noi.

Că asiè-su tempurile „mâi romane, mâi”! . . .

Intru altele voia buna si sanetate la toti dela.

Gur'a Satului.

Mintinui prospete.

Romanii d'in Ungari'a, in urm'a esperintielor facute pana
acum'a, se prepara a tienè o conferintia mare, cu scopu de a
se promovâ a-supr'a tienutci pentru venitoria.

Domnii de la potere incepú a se rusiná de faptele ce au
comisú de unu tempu si mai alesu de cele cu ocaziunea alegerilor
d'in urma.

De presiedinte de senatu la suprem'a curte judecatorésca
d'in B. Pest'a s'a denumí érasî unu romanu.

Tiligariulu activistu si-a propusu a nu mai insultá totu
ce este romanescu, si nu va mai face d'in tót'e bagatele certe
confesiunale.

Ce urascu eu?

Urascu copil'a, care nu scie
Amoru-ti fragedu a resplatí,
Urascu, da! ast'a nu-mi place mie
Si neci odata o voiú iubí.

Barbatu, femeia, ce pr'in tradare
Platescu amorulu ce l'a juratu,
Urascu si-acesti'a pe lumea mare,
Si-ori candum urí-i-voiu ne incetatu.

Urascu d'in lume o mare parte,
Si chiaru intréga o voiú urí,
Ca-e plina numai de *vanitate*. . .
Luesu, depravare si-ori ce-ai gandi! . .

Dér' de cătu aste eu multu mai tare
Urascu eu alte. . . si cătu voiú fi
A-ici in lume pe-a vietei cale,
Cu asta péna voiú biciú. —

Urascu semanti'a de lipitóre,
Némulu lui Iud'a celu rafinatu,
Si pentru dins'a-aici sub sóre,
Voiú da cu biciulu ne induratu.

Urascu, da! asta lifta spucata,
Ce pietulu tierei l'a sangeratu!
Urascu! . . . si ura ne impacata
Nutrescu in pieptu-mi ne incetatu.

Urascu eu inca *sect'a scarbósa*,
Ce d'in diurne s'a ingresatu! . .
Urascu tiranulu, ce d'intre óse
Adi la potere ilu vedu urecatu!

Urascu, privindu-lu cum sà ranjesce,
De susu ti-arata adi coltii sei,
Si *burt'a-i* plina, ce mai plesnese. . .
Urascu de móre p'acesci *lingăi*!

Urascu romanulu, romanulu d'in tiéra,
Nascutu aice, aice crescutu,
Si care asta-di fore mustrare
Pana si sufletulu elu si-a vendutu! . .

Urascu, privindu-lu cum nu posiesce
A linge man'a ce ne-au strivitu.
Nu potu sà suferu, candum lingusiesce,
Pe celu ce tiér'a a jafuitu! . .

Si decătu dins'i urascu mai tare —
Urascu *trainulu* ne impacatu;
Urascu eu fier'a, ce cu-a-ei ghiare
A nóstre piepturi a sfasiatu! . .

Urascu barbarulu ce te-asurdiesce
Cu-alui strigare, cà e cinsti;
Si care-unu populu ti-lu jefuiesce,
De credi adesea, cà-e de peritu. . .

Urascu vendotulu, slug'a plecata,
Ce scie-a dice: „Mari'a ta!
Avemu de unde. . . Tiér'a-e bogata. . .
Vremea e buna de-a renegá!“

Urascu in fine, urascu pe tóte;
De lumea ast'a eu sum satulu!
Me ducu d'acuma in alta parte,
Vediutamu multe. . . si-mi e destulu!

P.

Talmesiu-balmesiu.

(§.) Némtiulu fusese la ospetiu si beuse dóue feluri de vinuri: albu si rosu, pone ce se facu cepu.

In urma o luă cătra casa, buticandu in drépt'a si in stang'a. A-poi sentiendu-se reu, statu locului, in mediuloculu drumului, si incepù a strigá ca unu vitielu.

In ast'a positia estraordinaria ilu afla unu preotu romanu.

— Da ce-e, mài, némtiule? —

— „Be — bee — — — ; tare ro, jupune paringhele, che fostu io la uspetiu si beutu colo duoi felu de vinu: albu si rosu, si facetu ro io; che ele este tare blestemate la mine: chindu io vre se mergu in drépt'a, vinulu albu trage pe mine in stang'a, — si chindu io vre se mergu in stang'a, vinulu rosu trage pe mine in drépt'a. Asiè nu sci io, cum merge a-casa!“ — fuse responsulu intieleptului némtiui.

(§.) Carolu alu V.-le, imperatulu Germaniei si Franciscu I. regele Franciei, erau rivali si inimici pe móre, cu tóte că erau ineuseriti.

Se intemplă, că Carolu voindu a merge la Gentu in o provincia a sa Nederland'a, a cerutu permisia dela Franciscu, spre a poté trece la Gentu pr'in Franci'a, ca pe o cale mai seurta.

Va sà dica insu-si a datu lui Franciscu cea mai buna ocasie, de'o isbenda.

Pe tempulu acel'a erá la curtea lui Franciscu unu nebunu, care se chiamá Triboulet.

Nebunulu acest'a avea curios'a datina, de ducea registru formale, in care treeea pre toti nebunii de curte d'in lume, ca pre adeveratii sei colegi.

Dupa cerut'a permisiune, Triboulet a inregistratul intre nebuni si pre imperatulu Carolu alu V.-le.

Franciscu I. ilu vede inregistratul, si ridiendu dulce intréba pre nebunulu seu: „Si ce ai face tu, candum eu asi lasá pre imperatulu Carolu, sà tréca preste teritoriulu meu, fore sà me servescu de ocasie si sà me resbunu asupr'a lui pentru cele multe rele ce mi-a facutu elu mie?“

— „In acelu casu, Sire, in loculu lui Carolu voiú trece la protocolul meu numele Majestatiei Tele!“ fuse responsulu nebunului de curte.

Regele Franciscu erupse in hohote. Ca generosu ce erá, a datu permisia lui Carolu, fore a cercá isbenda nu numai, déra in onórea lui la fruntari'a tierei si in intrég'a sa caletoria pe teritoriulu Franciei i-a facutu o priimire si festivitatí grandiose; dér' Carolu, imperatulu Germaniei, inse, dupa caletoria, s'a arestatu ingratus, si perfidu, si urmarile au doveditul, că nebunulu curtii, Triboulet, a avutu totu dreptulu.

(§.) La inchiderea Camerei d'in Ungari'a, duoi deputati romani, amici d'in teneretie: *B — anu sî S — cu* sî-ianu remasu bunu unulu dela altulu.

S — cu: „Ddieu cu tine, frate, pone la — revedere!“

B-anu: „Da da, pe — galeri'a Camerei!“

Curiosu! fia fi fostu in gluma, fia fi fostu tendentiosu, că ei amicii de depersona nu erau totu de o data sî amici de principiu, dér' fratele *B-anu* totu a nimeritu-o, că-ci, mergendu ei de a-ici in colo la Pest'a, se potu revedé pe — galeri'a Camerei numai, fiindu-că de sî fusera ambii candidati, déra nu sunt realesi.

(§.) Bunulu nostru episcopu M-anu d'in A., despre care se scie, că este unu amicu zelosu alu scóleloru sî alu invetiamentului publicu, lunele trecute facendu visitatiune canonica pr'in Banatu, totu-de-o-data a cercetatu sî scólele nôstre romane confesionali.

Asî intre altele s'a dusu sî in scól'a d'in o comuna invecinata cu Temisiór'a.

Luă baeti de-a rondulu, li puse intrebări sî ii incuragià pe invetiatura.

In urma se mai află unu baétu curatielu neintrebătu inca.

— „Seii-mi-ai tu spune, dragulu meu, cine a fostu Traianu?“ ilu intrebă inaltulu óspe.

— „Sciul!“ respunse baétulu curagiosu.

— „Frumosu! ei déra spune-mi cine a fostu acel'a?“

— „Da — — fratele meu celu mai mare, care a morit!“ . . . fu respunsulu neprecugetatu alu baétului.

Suprinsu de acestu respunsu neasceptatu, dlu episcopu a luat la intrebare pre insusî invetiatoriulu. Sî, Dómne, bine a mai facutu!!

(§.) Babesîu fiindu la Aradu, unu fostu colegu alu seu, *S-cu*, ilu intréba:

— „Dér' pentru ce porti la deregetele maneloru asî mari unghii?“

— „Dreptu ultim'a arma de aperare in contr'a dusmaniloru nostri!“ ii fù respunsulu.

(§.) „Lumi'na,“ d'in Aradu s'a stinsu. Cu o lumina nationale déra mai pucinu.

Anecdote.

(D'in magazin'a lui Piticotu.)

In Bucuresci unu caletoriu rogă pre unu birjariu să-i spuna calea cea mai scurta pre care aru poté ajunge la politia. Glumetiulu birjariu i respunse, să mărgă in ori să care pravalia să să fure o legatura de batiste, să numai de cătu va ajunge la locul dorit.

Unui rege i placea a face cîte o gluma c'unu invetiatiu curteanu alu seu sî mare glumetiui. Intr'o dî lu-invita la mésa sî dispuse, ca gumetiulu invetiatiu să nu capete lingura. Ajugundu sup'a pre mésa, toti apucara lingurele loru, éra regele strigă in audiulu toturor'a: „*Misielu este, care n'are lingura!*“

Glumetiulu numai decât luă o cója de pane, o intiepení la fureti'a sa sî sorbi sup'a intre risetele celor de facie. Dupa sorbire glumetiulu asemene

strigă a-poi in audiulu meseniloru: „*Misielu este, care nu sî-manca lingur'a!*“ sî sî-mancă lingur'a de pane intre risetele óspetiloru sî a regelui insusî.

La o catechisatiune a fetelor capelanulu descrise forte practicu iadulu, ca unu locu nepetrunsu, plinu de vapaia vecinica de focu infioratoriu. Fiic'a unui carbunariu, dupa ce ascultă cu mare atentiune pre capelanu, se apropiâ de acest'a sf' lu intrebă: „O! iubte Dle capelanu, n'ai poté face, ca diabolulu să cumperi carbunii necesari de la tatalu meu?“ —

Unu oficieru, a carui crini cadeau desu d'in capu, ungea cu pomada perulu, ca să nu remana plesiu. Intr'o dî află vasulu de pomada golu; intrebă pe servitoriulu seu, că ce s'a alesu de pomada.

Acest'a i marturisí sinceru, că elu a unsu cu pomad'a cojoculu seu, pentru că sî d'in acel'a cadea desu lan'a.

Intr'o dî mediculu intrandu la pacientulu seu, acest'a lu-intimpina cu cuvintele: „Dle medicu, de multu me totu curedi, déra fore efectu; te rogu deci lucra mai cu energia sî stirpesce c'o lovitura radecin'a reului.“

„Voiu face-o,“ dîse mediculu suridiendu, sî isbî cu bot'a sa intr'o sticla mare cu vinu ce sta pe alta mésa. —

Unu tieranu sta in drumu cu carulu seu trasu de boi.

Intr'aceea sosește unu despartimentu de ostasi, care avea să tréca pe acolo. Oficeriulu comandante striga tieranului: „*Magariule, du-te d'in drumu, său a-poi!*“ Tieranulu adresandu-se boiloru sei dise pe scurtu: „*Boule, mergi d'in drumu, că-ci altii trebuie să tréca pe aici!*“ —

Renumitulu invetiatiu Lichtenberg d'in Götting'a dicea: „Pentru d'a face dreptate, forte pucinu trebuie scitu despre dreptu, însă pentru a face negresit'u nedreptate, trebuie studiatu dreptulu.“ —

Unu haiducu, ce siedea reu pre calu sî escortă pre unu vagabundu cu manile legate la peptu, se intelni cu duoi teneri; trecundu pre langa ei, unulu d'intre ei dise cătra cela-l-altu; „*Cauta, cum se róga acel'a, ca haidueculu să nu cada de pe calu!*“ —

Unu pruncu, care nu cercetă regulatu scól'a, intrebăt fiindu la esamenu, că cîte tempuri sunt, respunse: „Sunt trei: buna demanéti'a, buna dî'a și buna sér'a.“ —

Intr'o dî o baba betrana veni la preutu si-lu intrebă forte intristata, deca dupa mòrtă va ajunge ea in raiu său ba? Preutulu respunse: „*Drag'a mea, nu fi îngrijiata; negresit'u vei veni in raiu, pentru că să scrisu, că în iadu va fi scriuire de dinti, a-poi Dta nu mai ai neci unu dinte!*“ —

Intr'o carciuma unu proprietariu grasu era tocmai să se apuce de o mare portiune de carnati, candu in acela momentu docintele locului, subfire ca unu puiu, sosi tocmai de la afacere pré ostenitiosa sî flamandu ca lupulu sî intră in carciuma. Acest'a zarindu carnati, numai de cătu intrebă pre proprietariu: „*D'apoi Dle de totului totu singuru vrei să manci acei carnati?*“

„Ba nu, — respunse proprietariulu — tocmai acum'a am cerutu să o portiune de salata!“ —

Intr-un oras în a traitu o domnă, carea asi se eră de severă în cele morale, în cîtu nu suferă, ca în unulu și acelu-asi repositoriu alu bibliotecii sale să stee langa olalta opurile literatilor și ale literatricelor. —

„Miserabilă și gâtul de-aici dîn... . . . se curvină și la landă.“
dise cine va iată societate, căci de mereu călăgo arătă înaintat în cultura.“

„Da,“ reflecăt sau domnă beță, „căci tu am obisnuită de multă vîntă; dîn dîn îi cuștește broata tău, nu-i sele.“ —

Unu literatu afirma, că omul posiede trei lucruri: sufletul, corpul și bunurile pamentesci, cări între trei au ponditorii lor. Teologii pondescu după sufletu, medicii după corp și advocații după bunurile pamentesci. —

Unu ospetariu anunță iluminatiune, adaugendu observarea, că gustulu pentru cele transparente acumă este domnitoru, deci elu ya aretă acăstă inventiune în totu cuprinsulu ei. Ospetii au venit multi și in urma, plangendu-se a-supră subtilității portiunilor de pane și carne, ospetariul responde: „Io am anunțiatu-o dôra lîmpede, că: transparente, tôte transparente.“ —

La producția unei comedie, o fetea lasă dîn ușare pre mese a epistola a secretului ei și se duce. Închiulu și, care a fostu forte contră acestei relații, intra în chilia și vediendu epistola a cestesecă, o pune fra pre mese și se duce. Pusinu după ceva fel'a se reîntoarce, și obștează că unchiulu ei a datu de epistola. Spaimantata eschiană: „Dóme! dôra unchiulu a vediutu epistola? Atunci o vîcă potențială d'inte spectatori de pe galeria strigă: „Da Dieu! nu numai a vediutu-o, ci a și ceteau-o!“ —

Intr-unu satu traiau doi fierani beatori vestiti. Unulu era George, altulu Nicolae. Intr'o dîn celu d'antâi era a beutu pre multu, și reintoreundu a-casa, eadă intr'o grăpa. Totu pe acel druhu veni și preutulu locului, care adese-ori i spusese lui George, să incete eu beță. George dîn grăpa lu-observă: deei se puse eu facă la pamentu, și eandu preutulu i disse: „George, ce ai facutu era?“ George responde: „Dle parintă, nu e George, ci-e Nicolae!“

Schwarzenberg, cardinalul archiepiscopu, visitându scolă diecesei sele, docințele intrebă pre unu pruncu: „Cine a inventat pulverea de pusca?“ Prunculu, ne întrelegendu bine inspirația vecinului seu, dise: Schwarzenberg.

„Bănu, — lu-indreptă docințele, — famil'a Schwarzenberg, ce e dreptu, e bine meritată de patria și baserica, inse pulverea de pusca nu ea a inventat-o. Cardinalulu rise ...

Conducatorulu unei societăți de banditi prinsu flindu, fu confrontat cu unu altu bandit. „Acestu omu de nimică îneacă se tiene de societatea voastră?“

„Nu întregu,“ responde intrebătul conducatoru de banditi, elu a fostu membru onorariu numai. —

A. și B.

A. Auditu-ai, că toti ministri unguresci au proditul d'in Pute-a-peste?

B. Da nu scu, că acum'a e tempul, candu se duc domnii pe la scaldi și pe la sate.

A. Si pentru ce ore?

B. Pentru ca să se ascunda de lume și să se curetie de multele spurcatiuni, pr'in cari se tavalira in decursul anului.

VANDĂ și MANDĂ.

T. Frate Mando, sci-mi-ai spune, ce deschilinire este intre prelatii nostri de de multu și intre cei de acumă?

M. D'a-poi cu cugetu, că nu-e neci o deschilinire.
T. Ei, ba este, Ddieu?

M. Sf-a-nume?

T. D'a-poi acea, că cei de demultu au suferit, și adese au și morit aparandu st. baserica și némulu romanescu, éra unii d'intre cesti'a de acum'a se desfatădă și se imbuiba, și a-poi in urma pentru tóte aceste, mai capata și căte o crucea pe peptu.

M. Dieu, mare deschilinire!

T. Da ére pentru ce s'a hotărît in aducarea generala extraordinară a Asociației transilvane, tenuite a Ială-eri in Alba Iuli'a, ca adunarea generala ordinaria a acelei asociații estu anu să nu se tinea la Lugosiu, ci la Reginu?

M. D'a-poi de sigur pentru acea, ca să scie Maiorii și B-Jeanii, să ce-a plăt'a fisculilor neimpoterti. . . .

Proprietariu, editoriu și redactoru respondetri : Mircea B. Stănescu.

Publicații.

Socota publică

despre ofertele incarse intru restituirea pedepsei de bani, și a consecințelor sele, in care este condamnatu dñu Franciscu H. Longina, candidatul de avocat și colaborator internum alu diurnalelui „Guria Satului“, in urmarea procesului său de presa, avutu cu mistificatorul istoriei noastre nationale, Franciscu Koós, directore la preparandu-a de stat d'in Sighetul Marmatiei.

(Continuare d'in urulu 17.)

Transpunere: fl. 274 cr. 30

XXV. Pe listă paroala a dñu N. Mailau fl. 1 cr. —

Samă fl. 4 cr. —

Suflare sunetelor fl. 278 cr. 30

Todu odata ne rogăm de toti acei domni, cari au priimutu d'in listele noastre, precum și de cei ce au deschisu singuri liste spre scopulu indejetatul mai susu, și nu ni-au tramsu îneacă banii și numele on. contribuenti, să aibe bunatate in terminu de 14 dile, adeca pana in 3 Augustu 1875 st. n. să tramita listele și banii la adres'a dñu Georgiu Dagarlu in Aradu (strad'a Teleki Nr. 15) ca astu-feliu să potemă iuchiajă acesta socota.